

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Virovitica, T. Masaryka 8

Poslovni broj: 12 Pr-12/2018-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski sud u Virovitici, po sucu Darku Barišiću, u parničnom predmetu po tužbi tužitelja Lučić Gorana iz Slatine, Kralja Zvonimira 108, OIB: 76444565200, zastupanog po punomoćniku Filipu Banoviću, odvjetniku iz Zagreba, I Pile 1, protiv tuženog DRVO-TRGOVINA d. o. o., Slatina, Industrijska 3, OIB: 04444315748, zastupanog po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač Gregurić, Hrvoje Mladinić, odvjetnicima iz Bjelovara, Mihanovićeve 15 b, radi nedopuštenosti odluke o otkazu ugovora o radu i dr., nakon održane i zaključene glavne javne rasprave, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, 21. rujna 2021.,

presudio je

- I. Utvrđuje se da nije dopuštena Odluka tuženika DRVO-TRGOVINA d.o.o., sa sjedištem Industrijska 3, Slatina, OIB:04444315748 o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora od 05.03.2018. godine kojim je tužitelju LUČIĆ GORANU iz Slatine, Kralja Zvonimira 108, OIB:76444565200, otkazan ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 30.09.2014. godine zbog počinjenja kaznenog djela napada na drugu osobu i postupka koji je još u tijeku.
- II. Nalaže se tuženiku DRVO-TRGOVINA d.o.o., sa sjedištem Industrijska 3, Slatina, OIB:04444315748 vratiti tužitelja LUČIĆ GORANA iz Slatine, Kralja Zvonimira 108, OIB:76444565200, na radno mjesto pomoćnika voditelja škartiranja u roku 8 dana po pravomoćnosti ove presude uz prijetnju ovrhom.
- III. Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev protutužitelja koji glasi:

"Sudski se raskida ugovor o radu zaključen između tužitelja Gorana Lučić iz Slatine, Kralja Zvonimira 108, OIB: 76444565200, kao radnika i

tuženika DRVO-TRGOVINA d. o. o. iz Slatine, Industrijska 3, OIB: 04444315748, od 30. rujna 2014. godine sa danom 1. rujna 2018. godine."

- IV. Nalaže se tuženiku DRVO-TRGOVINA d.o.o., sa sjedištem Industrijska 3, Slatina, OIB:04444315748 da tužitelju LUČIĆ GORANU iz Slatine, Kralja Zvonimira 108, OIB:76444565200 nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja odluke pa do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sve u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.

r i j e š i o j e

- I. Nalaže se tuženiku da privremeno vrati tužitelja na rad, te da mu isplaćuje naknadu plaće za vrijeme trajanja ovog spora.
- II. Ova privremena mjera ostaje na snazi do donošenja pravomoćne odluke u ovom sporu.
- III. Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

Obrazloženje

1. Tužitelj Lučić Goran u tužbi protiv tuženika DRVO-TRGOVINA d. o. o. navodi da je tuženik tužitelju 5. ožujka 2018. godine uručio otkaz ugovora o radu na neodređeno vrijeme s ponudom izmijenjenog ugovora iz razloga što je tužitelj počinio kazneno djelo napada na drugu osobu, te je naveo da je postupak još uvijek u tijeku, odnosno da je tužitelju izrečena mjera zabrane prilaska drugom radniku, radi čega ne može više obavljati poslove pomoćnika voditelja škartiranja, tako da mu je 14. ožujka 2018. godine uručen nalog zaštitarske službe da ne može ući u krug tvrtke, te da otkazni rok koristi izvan kruga tvrtke.

1.1. Tužitelj je protiv obje odluke 17. ožujka 2018. godine podnio zahtjev za zaštitu prava koji je tuženik zaprimio 20. ožujka 2018. godine, ali do dana podnošenja ove tužbe na isti nije odgovorio.

1.2. Tužitelj navodi da se je izvan poslovnih prostorija i nakon radnog vremena sukobio sa radnikom Marinom Đurasekom, te su obojica prekršajno prijavljena za narušavanje javnog reda i mira, a taj postupak je još uvijek u tijeku. Tužitelj navodi da je imao mjeru opreza u trajanju od 22. veljače 2018. do 2. ožujka 2018. godine na način da se ne smije približiti Marinu Đurasek bliže od 10 metara, a takvu mjeru opreza je imao i Marin Đurasek prema tužitelju Goranu Lučiću. Tuženik je 5. ožujka 2018. godine donio odluku o otkazu ugovora o radu sa ponudom izmijenjenog ugovora, u kojem je naveden niz neistina jer se protiv tužitelja ne vodi kazneni

postupak, niti je u trenutku donošenja odluke o otkazu tužitelj imao bilo kakvu mjeru opreza.

1.3. Tužitelj navodi da je tuženik kao poslodavac zapošljava više od 20 radnika te da nije proveden postupak prethodnog savjetovanja sa radničkim vijećem, odnosno sindikalnim povjerenikom, radi čega je odluka tuženika ništetna, sukladno čl. 150. Zakona o radu.

1.4. Radi naprijed navedenoga tužitelj je predložio da sud usvoji kao osnovan tužbeni zahtjev naveden u točki I. i II. izreke ove presude, uz naknadu parničnog troška.

1.5. Uz naprijed navedeno, tužitelj je predložio da sud donese privremenu mjeru kojom se nalaže tuženiku da privremeno vrati tužitelja na rad te da mu isplaćuje naknadu plaće za vrijeme trajanja ovog spora a do donošenja pravomoćne odluke u ovom sporu.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da ne poriče da je tužitelj bio zaposlenik tuženika te da je istome otkazan ugovor o radu, ali smatra da je taj otkaz ugovora o radu bio opravdan i zakonit.

2.1. Tuženik priznaje da je tužitelj imao sukob s radnikom Marinom Đurasekom, a ostale navode je opreza radi osporio, te se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu.

2.2. U odnosu na prijedlog za donošenje privremene mjere, tužitelju je prije donošenja odluke o otkazu ponuđen novi ugovor o radu za drugo radno mjesto, koju je tužitelj odbio, pa razlozi o gubitku izvora prihoda ne mogu biti značajni jer je odbijanje zaključenja ugovora o radu bila tužiteljeva slobodna odluka, a osim toga, tužitelj je primao naknadu plaće tijekom otkaznog roka.

2.3. Radi naprijed navedenoga tuženik je predložio sudu da odbije tužbeni zahtjev tužitelja, te da odbije prijedlog za izdavanje privremene mjere, uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. U svojem podnesku od 20. studenog 2018. godine je tuženik opreza radi, za slučaj da sud utvrdi da otkaz ugovora o radu ne bi bio dopušten, predložio sudski raskid ugovora o radu, u smislu čl. 125. st. 2. Zakona o radu, navodeći da radni odnos kod tuženika više nije moguć jer su teško narušeni međuljudski odnosi, tužiteljevo odbijanje izvršenja poslova, izostanak odnosa povjerenja prema tužitelju kao radniku te zbog tužiteljeve prijetnje radnim kolegama, fizičkog napada na radnika te ismijavanje radnika i uprave, iz čega proizlazi da tužitelj nije savjestan niti zainteresiran za rad te da ne poštuje radnu disciplinu, što sve predstavljaju okolnosti da radni odnos tužitelja kod tuženika nije moguć, radi čega je predložio da sud usvoji protutužbeni zahtjev usmjeren na sudski raskid ugovora o radu zaključen između tužitelja i tuženika.

4. U odgovoru na protutužbu protutuženik odgovara da je uredno ispunjavao svoje radne zadatke te se nije ponašao niti arogantno niti je prijetio kolegama, te da je do sukoba između protutuženika i Marina Đurasek došlo izvan prostorija tuženika te izvan radnog vremena, a protutužbeni zahtjev je nezakonit s obzirom da je sam protutužitelj već odlučio o raskidu radnog odnosa sa 1. rujna 2018. godine, radi čega je protutuženik predložio ovakav protutužbeni zahtjev odbaciti, odnosno podredno odbiti, jer je neosnovan i zasnovan na neistinama.

5. Među strankama je nesporno da je tužitelj Goran Lučić bio zaposlen kod tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 30. rujna 2014. godine, kao i da je 5. ožujka 2018. godine tuženik tužitelju uručio otkaz ugovora o radu na neodređeno vrijeme s ponudom izmijenjenog ugovora.

6. Među strankama nije sporno da je 22. veljače 2018. godine došlo do sukoba tužitelja Gorana Lučića sa radnikom Marinom Đurasek.

7. Među strankama je sporno da li postoje razlozi te da li su zakoniti razlozi za otkaz ugovora o radu od 30. rujna 2014. godine, da li je tuženik dužan vratiti tužitelja na radno mjesto pomoćnika voditelja škartiranja, odnosno da li postoje razlozi za sudski raskid ugovora o radu te za donošenje predložene privremene mjere.

8. Radi utvrđenja spornih činjenica sud je izvršio uvid u odluku o otkazu ugovora o radu (6), zahtjev za zaštitu prava radnika (7-8), nalog zaštitarskoj službi (9), ugovor o radu na neodređeno vrijeme (10-11), obavijest MUP-a (12), naredbu o određivanju mjere opreza (13), podatke HZMO (23), obračun isplaćene plaće (24-29), podatke HZMO (54-55), obračun isplaćene plaće (56-58), saslušao tužitelja Gorana Lučića (59), predstavnika tuženika Krešimira Štefanovića (60), svjedoka Tomislava Tomaševića (61), Tomislava Zdelar (61), Steve Lajić (62), Davora Jukić (62), Tomislava Boronjek (63), izvršio uvid u izjavu (64), saslušao svjedokinju Kristinu Štefanović (74), Krešimira Perčića (65), Antuna Štefanovića (65).

8.1. Tijekom postupka sud nije saslušao svjedoka Marina Đurasek, za kojeg tužena strana nije dostavila adresu, tako da ga sud nije niti mogao pozvati, kao niti svjedoka Darka Klobučar jer isti nije predložen za svjedoka do okončanja prethodnog postupka.

9. Provedene dokaze sud je cijenio temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku tj. koje će činjenice uzeti kao dokazane sud je cijenio na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

10. S obzirom da je punomoćnica tuženika predložila da se ova tužba kao nepravovremena odbaci a podredno da se odbije tužbeni zahtjev zbog toga što nije pravodobno podnesena jer je podnesena sudu 19. travnja 2018. godine, sud je utvrdio da je 5. ožujka 2018. godine tužitelju uručen otkaz ugovora o radu na neodređeno vrijeme s ponudom izmijenjenog ugovora, protiv koje odluke je tužitelj 17. ožujka 2018. godine, dakle u roku od 15 dana, podnio zahtjev za zaštitu prava, koji je poslodavac zaprimio 20. ožujka 2018. godine, a na koji zahtjev nije

odgovoreno. Kako je rok od 15 dana za odgovor na zahtjev za zaštitu prava istekao, rok za podnošenje tužbe od 15 dana je istekao 16. travnja 2018. godine. Kako je tužba podnesena preporučenom pošiljkom 16. travnja 2018. godine, a taj dan se smatra danom predaje tužbe sudu, sud je utvrdio da je ista podnesena u zakonskom roku, radi čega sud smatra da tužitelj ima pravo na sudsku zaštitu prava iz radnog odnosa, sukladno čl. 133. Zakona o radu.

11. Tužitelj Goran Lučić u tužbi predlaže sudu da utvrdi da nije dopuštena odluka tuženika o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora od 5. ožujka 2018. godine, kojom je tužitelju otkazan ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen dana 30. rujna 2014. godine, zbog počinjenja kaznenog djela napada na drugu osobu i postupka koji je još u tijeku. Radi donošenja odluke o naprijed navedenom tužbenom zahtjevu sud je izvršio uvid u navedenu odluku (6), u kojoj je navedeno da je tužitelju otkazan ugovor o radu zbog kaznenog djela napada na drugu osobu, kao i izrečene mjere zabrane prilaska radniku.

11.1. Međutim, tijekom postupka tuženik, kao poslodavac, na kojem je teret dokaza, nije dokazao da se protiv tužitelja vodio ili se vodi bilo kakav kazneni postupak, već je vođen samo prekršajni postupak protiv Gorana Lučića i Marina Đurasek jer su obojica prekršajno prijavljena za narušavanje javnog reda i mira, a taj postupak je još uvijek u tijeku, tako da je netočna tvrdnja tuženika da je protiv tužitelja vođen kazneni postupak, tako da to ne predstavlja razlog za otkaz ugovora o radu. Osim toga, točno je da je tužitelju, kao i Marinu Đurasek, izrečena mjera opreza kojom je Goranu Lučić zabranjen prilaz na više od 10 metara Marinu Đurasek od 22. veljače 2018. godine do 2. ožujka 2018. godine u 5,00 sati, što je sud utvrdio uvidom u naredbu o određivanju mjere opreza (13), te na temelju iskaza Gorana Lučić (59). Dakle, s obzirom da je mjera opreza prestala vrijediti 2. ožujka 2018. godine, a odluka o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora je donesena 5. ožujka 2018. godine, očito je da to ne može biti valjani otkaz ugovora o radu jer je u trenutku donošenja te odluke mjera opreza prestala vrijediti. Tijekom dokaznog postupka sud je saslušao više svjedoka, pri čemu je na temelju iskaza Gorana Lučića, kojeg potvrđuju svjedoci Drago Zdelar i Antun Štefanović, utvrđeno da je do sukoba došlo izvan kruga firme, pri čemu Drago Zdelar navodi da je do sukoba došlo na nogostupu, a Antun Štefanović: "...na našem parking u izvan ograde", ali je u svakom slučaju do sukoba došlo izvan radnog vremena, tako da sukob tužitelja i Marina Đurasek izvan radnog vremena i izvan kruga tuženika nije i ne može biti razlog za otkaz ugovora o radu. Osim toga, prilikom donošenja odluke o otkazu ugovora o radu nisu poštovane odredbe Zakona o radu, tako da je na temelju iskaza predstavnika tuženika Krešimira Štefanovića te svjedoka Antuna Štefanovića, utvrđeno da prije otkaza ugovora o radu tužitelju nije omogućeno pravo na iznošenje obrane, sukladno čl. 119. st. 2. Zakona o radu, čime navedeni svjedoci potvrđuju takvu tvrdnju tužitelja Gorana Lučića. Osim toga, svi saslušani svjedoci, osim Antuna Štefanović koji navodi da je tužitelj bio više puta pismeno opominjan na propuste u radu, navode da nikada nisu čuli niti primijetili da postoje bilo kakvi problemi u radu Gorana Lučića, odnosno da bi isti prijetio bilo radnicima, bilo članovima uprave ili se neprimjereno ponašao, čime potvrđuju stranački iskaz Gorana Lučića koji također navodi da je uredno i korektno obavljao sve radne zadatke, te da se nije ponašao na neprimjeren način niti prema upravi niti prema radnicima. S obzirom na naprijed navedeno, sud ne vjeruje

svjedoku Antunu Štefanoviću da je tužitelj više puta pismeno upozoravan na obveze iz radnog odnosa jer je njegov iskaz suprotan iskazima svih ostalih svjedoka, te samog tužitelja, iz čega proizlazi da prije otkazivanja ugovora o radu poslodavac nije postupio sukladno čl. 119. st. 1. Zakona o radu, odnosno da ga nije pisano upozorio na obveze iz radnog odnosa i na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze. U konačnosti, kraj svih naprijed navedenih razloga za koje sud smatra odluku o otkazu ugovora o radu nezakonitom, ta je odluka je nezakonita i zbog odredbe čl. 150. st. 1. Zakona o radu kojim je propisano da prije donošenja odluke važne za položaj radnika, poslodavac se mora savjetovati s radničkim vijećem o namjeravanoj odluci, te mora radničkom vijeću dostaviti podatke važne za donošenje odluke i sagledavanje njezina utjecaja na položaj radnika. Nema nikakve sumnje da je odluka poslodavca o otkazu ugovora o radu važna za položaj radnika, a s obzirom da poslodavac nije postupio sukladno odredbi čl. 150. st. 1. Zakona o radu, ta njegova odluka je ništetna temeljem čl. 150. st. 12. Zakona o radu, jer među strankama nije sporno da se nije poslodavac prije donošenja odluke o otkazu ugovora o radu savjetovao sa radničkim vijećem odnosno sindikalnim povjerenikom, iako je to trebao s obzirom da među strankama nije sporno da je kod tuženika zaposleno više od 20 radnika. Naime, Goran Lučić je u svom stranačkom iskazu naveo da je u trenutku odluke o otkazu ugovora o radu kod poslodavca bilo zaposleno od 100 radnika, dok je predstavnik tuženika Krešimir Štefanović naveo da je bilo zaposleno 205 radnika, ali unatoč tome nije postojalo niti radničko vijeće niti sindikalni povjerenik, što je među strankama nesporno.

11.2. Dakle, s obzirom na svaki od naprijed navedenih razloga, a pogotovo s obzirom na sve naprijed navedene razloge zajedno, sud smatra da je odluka o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu nezakonita i nedopuštena, radi čega je sud presudio kao u točki I. izreke ove presude.

12. S obzirom da je sud usvojio tužbeni zahtjev tužitelja iz točke I. izreke ove presude, naložio je tuženiku da tužitelja vrati na radno mjesto pomoćnika voditelja škartiranja u roku od 8 dana, radi čega je presudio kao u točki II. izreke ove presude, temeljem čl. 124. st. 1. Zakona o radu.

13. U svojoj protutužbi tuženik i protutužitelj navodi da radni odnos između protutužitelja i protutuženika više nije moguć jer su teško narušeni međuljudski odnosi, te da postoji tužiteljevo odbijanje izvršenja poslova, izostanka povjerenja prema protutuženiku kao radniku jer je odbijao radne zadatke, prijetio radnicima, arogantno se ponašao, fizički napao radnika protutužitelja, ismijavao radnike i upravu, što je sve dovoljno da protutužitelj zaključi kako protutuženik nije savjestan niti zainteresiran za rad te ne poštuje radnu disciplinu, radnike ni poslodavca, a što sve predstavlja takve okolnosti koje upućuju na zaključak da radni odnos protutuženika kod protutužitelja više nije moguć, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju stranaka, radi čega je postavio protutužbeni zahtjev naveden u točki III. izreke ove presude.

13.1. Na ovu okolnost sud je saslušao svjedoke, te su svi svjedoci potvrdili iskaz protutuženika Gorana Lučića da isti svjedoci nemaju saznanja o tome da bi protutuženik odbijao radne zadatke te se ponašao arogantno i prijetio radnicima, te

ismijavao radnike i upravu, već je od svega što je protutužitelj naveo kao razlog za otkaz utvrđeno samo to da je 22. veljače 2018. godine došlo do fizičkog sukoba Gorana Lučića sa Marinom Đurasek, i to izvan radnog vremena i izvan radnih prostorija.

13.2. Sud saslušanim svjedocima tijekom postupka vjeruje jer da se je Goran Lučić doista ponašao na način kako to navodi protutužitelj, onda bi sigurno bio pismeno opomenut na neprihvatljivost takvog ponašanja te na mogućnost dobivanja otkaza, sukladno čl. 119. Zakona o radu, te sigurno ne bi bio niti unaprijeđen. Naime, sud postavlja logično pitanje, koji bi to poslodavac radnika, s takvim negativnim osobinama kako ga opisuje protutužitelj, unaprijedio i zbog čega bi ga unaprijedio, a nesporno je među strankama da je tijekom radnog odnosa tužitelj unaprijeđen na radno mjesto pomoćnika voditelja škartiranja od 1. svibnja 2015. godine.

13.3. Dakle, s obzirom na naprijed navedeno te s obzirom da protutužitelj nije dokazao svoje tvrdnje, a na njemu kao poslodavcu je teret dokazivanja, sukladno čl. 135. Zakona o radu, sud je odbio protutužbeni zahtjev protutužitelja kao neosnovan i presudio kao u točki III. izreke ove presude.

14. Temeljem čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, te Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a s obzirom na postignuti uspjeh u parnici u kojoj je u cijelosti uspio tužitelj, tužitelju pripada parnični trošak u iznosu od 2.000,00 kn kao jednokratna nagrada za postupak vođen po tužbi, te iznos od 2.000,00 kn kao jednokratna naknada za postupak vođen po protutužbi, čemu treba pridodati PDV od 25 % na oba naprijed navedena iznosa, ili iznos od 1.000,00 kn, što ukupno iznosi 5.000,00 kn, prema troškovniku tužitelja od 7. lipnja 2021. godine.

15. Prilikom podnošenja tužbe tužitelj je predložio sudu da donese privremenu mjeru navedenu izreci ovog rješenja.

15.1. S obzirom da sud prije izvođenja dokaza nije imao dovoljno elemenata za donošenje odluke o privremenoj mjeri, sud je riješio o privremenoj mjeri nakon što je proveo odgovarajuće dokaze.

15.2. Kako iz provedenih dokaza proizlazi da je tužbeni zahtjev tužitelj osnovan u cijelosti te kako ga je sud usvojio u cijelosti, donio je i rješenje o određivanju privremene mjere, temeljem čl. 124. st. 2. Zakona o radu, kojim je propisano da radnik koji osporava dopuštenost otkaza može tražiti da sud privremeno, do okončanja spora, naloži njegovo vraćanje na posao, s obzirom da je zbog naprijed navedenog razloga, odnosno osnovanosti tužbenog zahtjeva u cijelosti, prijedlog za određivanje privremene mjere također osnovan u cijelosti.

U Virovitici 21. rujna 2021.

Sudac:

Darko Barišić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni viši sud.

Dostaviti:

1. Punomoćnik tužitelja – odvjetnik Filip Banović, Zagreb, I Pile 1
2. Punomoćnici tuženika – Zajednički odvjetnički ured Zlatko Gregurić, Tatjana Figač Gregurić, Hrvoje Mladinić, Bjelovar, Mihanovićeve 15 b

Broj zapisa: **eb301-98118**

Kontrolni broj: **092ba-35167-3629f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DARKO BARIŠIĆ, L=VIROVITICA, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.